

LIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Politistyrken udenfor København samt om Oprettelse af et rejsende Opdagelsespoliti.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6. April 1910.)

For at den ny Lov om Rettens Pleje kan træde i Kraft, er det sat som Betingelse, at der tilvejebringes en ny Ordning af Politiet med Undtagelse af det københavnske (L. 26. Marts 1909 §§ 135, 138 og 998). Denne Betingelse er en naturlig Følge af den ved Loven om Rettens Pleje skete Omordning af Strafferetsplejen. Der vil i Medfør af den kræves adskilligt mere af Politiet end hidtil, hvis Retssikkerheden ikke skal lide. Der maa derfor træffes en Ordning, der sætter Politiet i Stand til at gøre Fyldest ligeoverfor den ny, større Opgave.

Loven om Rettens Pleje gaar ud fra den Forudsætning, at Politiets Opgave, ligesom hidtil, hovedsagelig skal løses ved særlige Politistyrker, knyttede til hver Underretskreds, og at Opgaven for et samlet Korps med hele Riget til Virkekreds kun skal være udfyldende i Tilfælde, hvor det stedlige Politi kunde have større eller mindre Vanskelighed ved at gøre Fyldest.

Paa denne Forudsætning, der ogsaa i Udvalgenes Betænkninger m. m.

Hovedsagen stemmer med ældre Rigsdagsvedtagelser (fra 1903 og 1904), er det foreliggende Lovforslag bygget. Udvalget samstemmer i, at dette Grundlag bibeholdes.

Om det stedlige Politis Ordning (udenfor København) handler Lovforslagets første Afsnit. Tingenes ældre Vedtagelser fra 1903 og 1904 gik ud paa indenfor det stedlige Politi at sondre mellem en Bestanddel, der særlig skulde virke i Retsplejens og Retssikkerhedens Interesse, og en anden, der yderligere kunde behøves for de i snævrere Forstand kommunale Politiformaals Skyld. Udgiften til den førstnævnte Del af Politistyrken skulde afholdes af Staten, Udgiften til den sidstnævnte af vedkommende Kommune. Lovforslaget har fraveget denne tidligere tænkte Ordning. Det bevarer hele Stedets Politistyrke som en Enhed, saaledes at Udgiften til det samlede stedlige Politi deles mellem Stat og Kommune. Udvalget erkender, at Lovforslagets Ordning har Fortrin, særlig under Hensyn til, at en Sondring i to Be-